

(“Службени гласник Босне и Херцеговине” бр. 53/09)

На основу члана IV 4. а) Устава Босне и Херцеговине, Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине, на 55. сједници Представничког дома, одржаној 10. јуна 2009. године, и на 30. сједници Дома народа, одржаној 15. јуна 2009. године, усвојила је

ЗАКОН О МЕЂУНАРОДНОЈ ПРАВНОЈ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

ГЛАВА I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1. (Предмет)

- (1) Овим законом уређују се начин и поступак пружања међународне правне помоћи у кривичним стварима (у даљњем тексту: међународна правна помоћ), уколико међународним уговором није другачије одређено или међународни уговор не постоји.
- (2) Међународна правна помоћ у смислу одредаба овог закона пружа се у свим поступцима у погледу кривичних дјела за чије је кривично гоњење у вријеме подношења замолнице за правну помоћ надлежан правосудни орган државе молитељке.
- (3) Међународна правна помоћ, сагласно овом закону, пружа се и у прекршајним поступцима пред судовима или управним органима у погледу прекршаја за које су према прописима у Босни и Херцеговини предвиђене затворске или новчане казне, као и у случајевима када у наведеним поступцима одлука управног органа може да доведе до покретања поступка пред судом који је стварно надлежан за кривичне ствари.
- (4) Међународна правна помоћ пружа се, кад је то одређено међународним уговором, и у односу на међународне судове и друге међународне организације чији је члан Босна и Херцеговина.

Члан 2. (Значење израза и појмова)

Изрази и појмови коришћени у овом закону имају следеће значење:

- а) држава молитељка је држава из које надлежни правосудни орган подноси замолницу;
- б) замољена држава је држава чијем се надлежном правосудном органу доставља замолница;
- ц) држава изрицања казне је држава у којој је лицу изречена казна;
- д) држава издржавања казне је држава у коју осуђено лице мора бити предато или је предато ради издржавања казне изречене у другој држави;
- е) домаћи правосудни органи су судови и тужилаштва који су посебним законом одређени за пружање међународне правне помоћи, као и сви органи који према овом закону могу тражити међународну правну помоћ;
- ф) домаћим правосудним органима у смислу овог закона сматрају се и органи из члана 1. став (3) овог закона;
- г) страни правосудни органи су страни судови и други органи који су према праву замољене државе надлежни за поступање у кривичним и прекршајним стварима;
- х) странац је лице које није држављанин Босне и Херцеговине;
- и) окривљени је осумњичени и оптужени;
- ј) кривично законодавство Босне и Херцеговине подразумијева кривичне законе и законе о кривичном поступку Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, и друге законе у Босни и Херцеговини, којим су прописана кривична дјела.

Члан 3. (Замолница)

- (1) Захтјев за међународну правну помоћ подноси се у форми замолнице.
- (2) Замолница страног правосудног органа као и пратећи акти морају бити преведени на један од језика у

службеној употреби у Босни и Херцеговини. Превод мора овјерити судски тумач.

(3) Замолница домаћег правосудног органа као и пратећи акти морају бити преведени на језик у службеној употреби у замољеној држави.

(4) Ако међународним уговором или одредбама овог закона није другачије одређено, замолница за међународну правну помоћ мора да садржи:

- а) назив органа који је сачинио замолницу, ознаку предмета, тачан назив замољене државе, а по могућности и назив замољеног органа;
- б) правни основ за пружање међународне правне помоћи;
- ц) тачан опис радње међународне правне помоћи која се тражи и разлог за подношење замолнице за међународну правну помоћ;
- д) законски назив кривичног дјела и кратак опис чињеница;
- е) прецизне личне податке и држављанство лица за које се тражи међународна правна помоћ и његово својство у поступку;
- ф) назив аката и име или назив и адресу примаоца, ако се ради о достављању судских и других аката и
- г) остале податке који могу бити значајни за поступање по замолници.

(5) Замолница, као и акти које достављају судови и други надлежни органи морају бити потписани и потврђени печатом суда или органа из којег долазе.

(6) Ако подаци садржани у замолници и приложеној документацији нису довољни, могу се затражити додатна обавјештења и документација.

Члан 4. (Начин комуникације)

(1) Замолнице домаћих правосудних органа за међународну правну помоћ достављају се страним правосудним органима посредством Министарства правде Босне и Херцеговине. На исти начин достављају се домаћим правосудним органима замолнице од страних правосудних органа за међународну правну помоћ.

(2) Изузетно од става (1) овог члана, домаћи правосудни орган може замолницу за међународну правну помоћ доставити директно страном правосудном органу, кад је такав начин комуникације предвиђен међународним уговором.

(3) У хитним случајевима, кад је такав начин комуницирања предвиђен међународним уговором, замолнице за међународну правну помоћ могу се достављати и примати посредством Међународне организације криминалистичке полиције - Интерпола.

(4) У случајевима комуникације из става (2) и (3) овог члана, домаћи правосудни орган доставиће копију замолнице за међународну правну помоћ Министарству правде Босне и Херцеговине.

(5) У случају када не постоји закључени међународни уговор, као и кад је међународним уговором изричито предвиђен дипломатски пут комуникације, Министарство правде Босне и Херцеговине доставља и прима замолнице за међународну правну помоћ преко Министарства иностраних послова Босне и Херцеговине.

(6) Замолнице за међународну правну помоћ могу се примати и електронским путем или другим средствима телекомуникације која остављају писани траг и ако је надлежни страни правосудни орган спреман да, на захтјев, достави писано обавјештење о начину слања и оригинал замолнице, а све под условом да је овакав начин достављања уређен међународним уговором.

Члан 5. (Хитност у поступању)

(1) Министарство правде Босне и Херцеговине доставиће без одгађања замолницу страног правосудног органа за међународну правну помоћ на поступак надлежном домаћем правосудном органу, осим ако је очигледно да замолницу која није у складу с међународним уговором и овим законом треба одбити.

(2) У случајевима предвиђеним у члану 4. став (3) овог закона, Интерпол упућује замолницу надлежним домаћим правосудним органима преко Министарства правде Босне и Херцеговине.

Члан 6.
(Дозвољеност и начин извршења)

(1) О дозвољености и начину извршења радње међународне правне помоћи која је предмет замолнице страног правосудног органа одлучује надлежни домаћи правосудни орган према домаћим прописима, осим ако овим законом или међународним уговором није другачије регулисано.

(2) Надлежни домаћи правосудни орган ће без одгађања поступити по замолници страног правосудног органа.

Члан 7.
(Достављање замолнице надлежном органу)

Ако орган којем је достављена на поступак замолница за међународну правну помоћ није надлежан за поступање по њој, доставиће је без одгађања на поступак надлежном органу, о чему ће обавијестити орган који му је замолницу доставио.

Члан 8.
(Обим - врсте)

Међународна правна помоћ обухвата:

- а) опште видове правне помоћи;
- б) посебне видове правне помоћи:
 - 1) изручење осумњичених, окривљених и осуђених лица;
 - 2) уступање и преузимање кривичног гоњења и
 - 3) признање и извршење страних судских одлука.

Члан 9.
(Одбијање правне помоћи)

(1) Надлежни домаћи правосудни орган може одбити замолницу за међународну правну помоћ:

- а) ако би удовољење замолници било у супротности с правним поретком Босне и Херцеговине или би могло да нанесе штету њеном суверенитету или безбједности;
- б) ако се замолница односи на дјело које се сматра политичким кривичним дјелом или дјелом повезаним с политичким кривичним дјелом;
- ц) ако се замолница односи на војна кривична дјела.

(2) Кривична дјела против човјечности и других добара заштићених међународним правом, као и покушаји извршења ових кривичних дјела, те саучесништво у извршењу ових кривичних дјела, не могу бити основ за одбијање замолнице за међународну правну помоћ у смислу става (1) тачка б) овог члана.

(3) Замолница за међународну правну помоћ неће се одбити искључиво из разлога што се односи на дјело које се према домаћем законодавству сматра фискалним кривичним дјелом.

Члан 10.
(Разлози за одбијање замолнице)

(1) Надлежни домаћи правосудни орган одбиће замолницу за међународну правну помоћ:

- а) ако је за исто кривично дјело окривљено лице из материјално-правних разлога ослобођено од кривице или је против њега обустављен поступак, или ако је ослобођено од казне, или ако је санкција извршена или се не може извршити према праву државе у којој је донесена пресуда;
- б) ако се против окривљеног лица у Босни и Херцеговини води кривични поступак због истог кривичног дјела, осим ако би извршење замолнице могло довести до одлуке о пуштању окривљеног лица на слободу;
- ц) ако би кривично гоњење или извршење санкције према домаћем законодавству било искључено због застарјелости.

(2) Одредбе става (1) тачка а) овог члана не примјењују се у случајевима када је у држави молитељки дошло до обнове кривичног поступка.

Члан 11.
(Образложење непоступања)

Одлука о одбијању захтјева за пружање међународне правне помоћи, као и неизвршење замолнице морају бити образложени.

Члан 12.
(Узајамност)

(1) Замолници за међународну правну помоћ правосудног органа државе с којом Босна и Херцеговина нема закључен уговор о међународној правој помоћи биће удовољено само ако се на основу гаранција које је дала држава молитељка може очекивати да би та држава извршила сличну замолницу домаћих правосудних органа.

(2) Гаранција из става (1) овог члана неће се тражити ради извршења достављања судских одлука, поднесака и других исправа.

ГЛАВА II - ОПШТИ ВИДОВИ ПРУЖАЊА МЕЂУНАРОДНЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ

Члан 13.
(Појам)

Општи видови међународне правне помоћи посебно обухватају извршење појединих процесних радњи, као што су достављање позива осумњиченом, окривљеном, оптуженом, свједоку, вјештаку, лицу лишеном слободе или другом учеснику у кривичном поступку; достављање аката, писаних материјала и других предмета који су у вези с кривичним поступком у држави молитељки, привремено одузимање предмета, предаја привремено одузетих предмета држави молитељки, саслушање окривљеног, свједока и вјештака, увиђај, претрес просторија и лица, заплену и контролисање испоруке, надзор и телефонско прислушкивање, затим размјену одређених информација и обавјештења, као и друге радње које се могу појавити у кривичном поступку које захтијевају међународну правну помоћ, а нису у супротности с одредбама овог закона.

Члан 14.
(Позив)

У позиву осумњиченом, окривљеном, оптуженом, свједоку, вјештаку или другом учеснику у поступку који се позива из замољене државе, не смије бити запријеђена принудна мјера у случају да се позиву не одазове. Ако се позвани не одазове позиву, за то му не смије бити изречена принудна мјера.

Члан 15.
(Достављање)

(1) Достављање аката доказује се потврдом о достављању која се саставља према прописима замољене државе. У потврди о достављању мора бити назначено мјесто и датум пријема и потпис примаоца или означен другачији начин достављања.

(2) Ако достављање није било могуће, држава молитељка ће о томе бити обавијештена без одгађања, уз навођење разлога који су спријечили достављање.

Члан 16.
(Заштита свједока и вјештака)

(1) Свједок или вјештак, с пребивалиштем или боравиштем у иностранству, док борави на територији Босне и Херцеговине на основу позива домаћих правосудних органа, не може без обзира на његово држављанство бити подвргнут судском гоњењу, притворен због дјела које је предмет судског поступка у којем је тражено његово присуство или за дјело које је починио прије него што је напустио територију Босне и Херцеговине, или упућен да издржава казну на основу неке раније донесене судске одлуке.

(2) Одредба става (1) овог члана не примјењује се ако свједок или вјештак, иако је за то имао могућности, није напустио територију Босне и Херцеговине у року од 15 дана након што му је саопштено да његово присуство више није потребно. У овај рок не урачунава се вријеме у којем свједок или вјештак из објективних разлога није могао напустити територију Босне и Херцеговине.

Члан 17.

(Заштита окривљеног)

(1) Лице које је позвано да се појави пред домаћим правосудним органима, да би кривично одговарало за дјело које му се ставља на терет, не смије, независно од држављанства, бити гоњено или притворено, нити му се на било који начин смије одузети или ограничити слобода за дјела и осуде који нису наведени у позиву, а потичу из времена прије његовог одласка из Босне и Херцеговине.

(2) Кривично гоњење, лишење слободе или било какво друго ограничење личне слободе дозвољено је ако се позвани, након што његово присуство по изјави суда више није потребно, задржи више од 15 дана на територији Босне и Херцеговине иако је могао напустити или, ако се након напуштања територије Босне и Херцеговине, добровољно врати на њену територију.

Члан 18.

(Позив и предаја лица лишеног слободе)

(1) Ако страни правосудни орган позове, као свједока или ради суочења, лице које је лишено слободе у Босни и Херцеговини, оно се може привремено предати држави молитељки.

(2) Лице ће бити привремено предато држави молитељки ако она да гаранције у погледу његове заштите предвиђене у члану 17. овог закона, као и гаранције да ће то лице вратити у року који буде одређен.

(3) Предаја се може одбити ако:

- а) се лице лишено слободе с тим не сагласи;
- б) би услед предаје могло доћи до продужења његовог лишења слободе;
- ц) постоје други важни разлози који сеprotиве привременој предаји.

(4) Предаја се може одгодити ако је присуство лица лишеног слободе потребно у кривичном поступку који се води пред домаћим правосудним органима.

(5) О предаји лица лишеног слободе одлучује Министарство правде Босне и Херцеговине уз претходно прибављену сагласност органа који је одредио притвор.

(6) Ако трећа држава треба да преда лице лишено слободе преко територије Босне и Херцеговине, биће одобрено његово спровођење ако оно није држављанин Босне и Херцеговине, о чему, уз претходну сагласност Министарства безбједности Босне и Херцеговине, одлучује Министарство правде Босне и Херцеговине.

(7) У случају из става (1) овог члана предато лице мора бити у притвору државе молитељке.

Члан 19.

(Привремено одузимање предмета)

(1) Предмети, документи или имовинска корист који су били привремено одузети у сврху доказног поступка, као и списи и одлуке биће предати страном правосудном органу на његов захтјев, након завршетка поступка међународне правне помоћи у Босни и Херцеговини.

(2) Ако треће лице које је своје право стекло у доброј вјери, државни орган или оштећени који има пребивалиште у Босни и Херцеговини истакне своје право на предметима, документима или имовинској користи из става (1) овог члана, ти предмети, документи и имовинска корист биће достављени само ако надлежни страни правосудни орган гарантује њихово бесплатно враћање након завршетка доказног поступка.

(3) Достављање може бити одгођено све док су предмети, документи или имовинска корист потребни у кривичном поступку који је у току у Босни и Херцеговини.

Члан 20.

(Предаја привремено одузетих предмета)

(1) Предмети или имовинска корист који су били привремено одузети с циљем њихове заштите могу бити достављени страном правосудном органу, на његов захтјев, након завршетка поступка међународне правне помоћи, ради одузимања или враћања овлашћеном лицу.

- (2) Предмети и имовинска корист из става (1) овог члана обухватају:
- а) предмете којима је извршено кривично дјело;
 - б) предмете који су настали као резултат извршења кривичног дјела или њихова противвриједност;
 - ц) приходе од кривичног дјела или њихове противвриједности;
 - д) поклоне и остала давања извршена с циљем помагања или подстрекавања на извршење кривичног дјела, као и награде за кривично дјело или њихову противвриједност.
- (3) Достављање се може извршити у свакој фази кривичног поступка, а може се извршити само на основу правоснажне и извршне одлуке иностраног правосудног органа.
- (4) Предмети или имовинска корист могу бити трајно задржани у Босни и Херцеговини ако:
- а) оштећени има пребивалиште у Босни и Херцеговини, а треба да му буду враћени;
 - б) надлежни државни орган истакне право Босне и Херцеговине, Федерације Босне и Херцеговине, Републике Српске или Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине на њих;
 - ц) лице које није учествовало у извршењу кривичног дјела, а чији захтјеви нису загарантовани од државе молитељке, докаже да је на тим предметима и имовинској користи у доброј вјери стекло право у Босни и Херцеговини или у иностранству, а има пребивалиште у Босни и Херцеговини;
 - д) ако су предмети или имовинска корист потребни за спровођење кривичног поступка који је у току у Босни и Херцеговини или за примјену мјере одузимања у Босни и Херцеговини.

Члан 21.
(Присуствовање радњама правне помоћи)

- (1) На изричиту молбу страног правосудног органа, домаћи правосудни орган обавијестиће о мјесту и времену извршења замолнице.
- (2) Представници заинтересованих страних правосудних органа и лица која учествују у кривичном поступку, као и њихови браниоци могу присуствовати приликом предузимања радње правне помоћи.
- (3) Сагласност за присуствовање представника заинтересованих правосудних органа и других лица државе молитељке у смислу става (2) овог члана у Босни и Херцеговини даје Министарство правде Босне и Херцеговине, по претходно прибављеном мишљењу органа који поступа по замолници, а које се у писаном облику доставља Министарству правде Босне и Херцеговине уз обавјештење из става (1) овог члана.

Члан 22.
(Одгађање)

- (1) Домаћи правосудни орган може да одгоди пружање међународне правне помоћи ако би то штетно утицало на ток истраге, кривичног гоњења или већ покренутог кривичног поступка пред домаћим правосудним органима, а који је у вези с достављеном замолницом.
- (2) У случају одгађања извршења замолнице, биће обавијештен надлежни страни правосудни орган који је поднио замолницу, уз навођење разлога за одгађање.

Члан 23.
(Поступак на посебан начин)

- (1) Домаћи правосудни орган ће, на захтјев суда или другог органа од којег потиче замолница, моћи поступити по замолници на начин који је означен у њој, под условом да то није у супротности са основним принципима правног поретка Босне и Херцеговине и ако је таква могућност предвиђена међународним уговором.
- (2) Домаћи правосудни орган донијеће, што је могуће прије, одлуку по замолници страног правосудног органа, водећи рачуна о посебно одређеним роковима назначеним у замолници.
- (3) Ако домаћи правосудни орган оцијени да неће моћи у посебно одређеном року поступити по достављеној замолници, о томе ће одмах обавијестити државу молитељку и означити потребно вријеме за извршење замолнице.
- (4) Ако домаћи правосудни орган не може извршити замолницу у складу са постављеним захтјевима, он ће о томе одмах обавијестити државу молитељку уз навођење разлога за то.

Члан 24.
(Заједнички истражни тимови)

Ако то оправдавају околности конкретног случаја, споразумом надлежног тужилаштва у Босни и Херцеговини са надлежним органима стране државе могу се формирати заједнички истражни тимови ради вођења кривичне истраге на територији једне или више уговорница које формирају заједнички тим.

Члан 25.
(Трошкови)

- (1) Накнада трошкова пружања међународне правне помоћи неће се тражити, осим у случајевима:
 - а) значајне накнаде за извршено вјештачење и друге значајне трошкове настале поводом вјештачења;
 - б) трошкова привремене предаје лица лишеног слободе ради свједочења или суочења у држави молитељки и
 - ц) значајних и ванредних трошкова.
- (2) Свједоку или вјештаку који се одазове позиву домаћег правосудног органа припада право на накнаду путних трошкова и трошкова боравка, у складу с домаћим прописима.
- (3) У позиву лицима из става (2) овог члана биће наведено које им накнаде припадају, а на њихов захтјев биће им дат предујам за покриће трошкова.
- (4) Вјештачење се може условити претходним полагањем предујма, ако трошкове вјештачења сноси странка.

Члан 26.
(Достављање података без замолнице)

- (1) Домаћи правосудни органи могу, не утичући на сопствене истраге и кривичне поступке и под условом реципроцитета без претходне замолнице, надлежним страним правосудним органима достављати податке који се односе на кривична дјела, а који су прикупљени приликом сопствених истрага, ако сматрају да би достављање таквих података могло помоћи за покретање истраге или кривичног поступка или ако би могло да доведе до подношења замолнице за правну помоћ.
- (2) Надлежни домаћи правосудни орган затражиће од надлежног страног правосудног органа којем је доставио податке из става (1) овог члана да га обавијести о радњама предузетим по достављеним подацима, а може поставити и друге услове за коришћење таквих информација у држави којој су достављени.

Члан 27.
(Привремене мјере)

Домаћи правосудни орган ће на захтјев страних правосудних органа, у складу с домаћим законодавством, предузети привремене мјере с циљем прикупљања доказног материјала и обезбјеђења већ прикупљених доказа или заштите угрожених правних интереса.

Члан 28.
(Тајност)

- (1) Министарство правде Босне и Херцеговине и надлежни домаћи правосудни орган, на захтјев страног правосудног органа, држаће у тајности податке садржане у замолници, осим у мјери у којој је то потребно за њено извршење.
- (2) Ако захтјев из става (1) овог члана није могуће испунити, Министарство правде Босне и Херцеговине, односно домаћи правосудни орган, без одгађања ће о томе обавијестити страни правосудни орган.

Члан 29.
(Достављање података о осуђеним странцима)

- (1) Судови у Босни и Херцеговини дужни су да одмах након правоснажности пресуде за сваког осуђеног странца, преко Министарства правде Босне и Херцеговине, доставе податке страни држави на обрасцу који ће прописати Министарство правде Босне и Херцеговине.

- (2) Министарство правде Босне и Херцеговине ће без одгађања такве податке прослиједити држави чији је осуђени држављанин, ако међународним уговором није другачије предвиђено.
- (3) На захтјев надлежних страних правосудних органа, Министарство правде Босне и Херцеговине ће у сваком појединачном случају доставити препис пресуде о којој су достављени подаци.
- (4) Министарство правде Босне и Херцеговине ће, на захтјев страних правосудних органа, достављати обавјештења и о другим подацима уписаним у казнене евиденције.
- (5) На захтјев надлежног страног правосудног органа, могу се доставити и подаци о лицима који су држављани те државе, а која се налазе под истрагом или против којих је покренут кривични поступак у Босни и Херцеговини.
- (6) Кад се ради о кривичном дјелу фалсификовања новца, прања новца, неовлашћене производње, држања и стављања у промет опојних дрога, трговине људима као и другим кривичним дјелима за која се међународним уговорима предвиђа централизација података, орган пред којим се води кривични поступак дужан је да без одгађања достави Министарству правде Босне и Херцеговине податке о кривичном дјелу и учиниоцу, а првостепени суд и правоснажну пресуду.

Члан 30.

(Казнена евиденција за држављане Босне и Херцеговине осуђене у иностранству)

- (1) Органи надлежни за вођење казних евиденција у Босни и Херцеговини дужни су да воде казнене евиденције за држављане Босне и Херцеговине осуђене у иностранству, укључујући и држављане Босне и Херцеговине рођене у иностранству.
- (2) Министарство правде Босне и Херцеговине ће податке за држављане Босне и Херцеговине осуђене у иностранству, а који нису рођени у Босни и Херцеговини, након пријема од друге државе, просљеђивати Министарству безбједности Босне и Херцеговине, које је дужно да води централни регистар тих података и да их без одгађања прослиједи и органу надлежном за вођење казних евиденција.
- (3) Ако подаци за држављане Босне и Херцеговине осуђене у иностранству нису преведени на један од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини, Министарство безбједности Босне и Херцеговине дужно је да обезбиједи превод.

Члан 31.

(Обавјештење о прописима)

Министарство правде Босне и Херцеговине ће, на захтјев домаћих правосудних органа, од надлежних страних правосудних органа прибављати текстове прописа који важе или су важили у другим земљама, а по потреби и обавјештења о одређеним правним питањима. На исти начин Министарство правде Босне и Херцеговине просљеђиваће страним правосудним органима текстове домаћих прописа или обавјештења о одређеним правним питањима, на њихово тражење с тим што му је те текстове и обавјештења дужан доставити орган у чијој надлежности је поступање по тим прописима.

ГЛАВА III - ИЗРУЧЕЊЕ ОСУМЊИЧЕНИХ, ОКРИВЉЕНИХ И ОСУЂЕНИХ СТРАНАЦА ИЗ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Члан 32.

(Прописи о изручењу)

- (1) Изручење осумњичених, односно оптужених или осуђених страних држављана из Босне и Херцеговине у другу државу врши се по одредбама овог закона, ако међународним уговором није другачије одређено.
- (2) Поступак предаје осумњичених, односно оптужених лица против којих се води кривични поступак пред међународним кривичним судовима уређује се посебним законом.

Члан 33.

(Дозвољеност изручења)

- (1) Изручење странаца другој држави дозвољава се ради кривичног гоњења или извршења правноснажно изречене казне затвора.

(2) Изручење, у смислу одредбе става (1) овог члана, дозвољава се само за кривична дјела кажњива како према законима Босне и Херцеговине, тако и према законима државе молитељке.

(3) Изручење ради кривичног гоњења дозвољава се само за кривична дјела за која је према кривичном законодавству Босне и Херцеговине и према законима државе молитељке предвиђена казна затвора од најмање једне године.

(4) Изручење ради извршења правоснажно изречене казне затвора дозвољава се ако трајање изречене казне или њен преостали дио који треба да се изврши износи најмање четири мјесеца.

Члан 34. (Претпоставка за изручење)

Претпоставке за изручење су да:

- а) лице чије се изручење тражи није држављанин Босне и Херцеговине;
- б) лице чије се изручење тражи не ужива право азила у Босни и Херцеговини, односно да није у поступку тражења азила у Босни и Херцеговини у вријеме подношења молбе за изручење;
- ц) дјело за које се тражи изручење није извршено на територији Босне и Херцеговине, против ње или њеног држављанина;
- д) је дјело због којег се тражи изручење кривично дјело и по кривичном законодавству Босне и Херцеговине и по закону државе у којој је извршено;
- е) дјело за које се тражи изручење није политичко или војно кривично дјело;
- ф) по домаћем закону није наступила застарјелост кривичног гоњења или застарјелост извршења казне прије него што је странац притворен или као осумњичени, односно оптужени саслушан, да странац чије се изручење тражи није због истог дјела од домаћег суда већ осуђен или да за исто дјело није од домаћег суда правоснажно ослобођен, осим ако се стичу услови за понављање кривичног поступка или да против странца није у Босни и Херцеговини због истог дјела покренут кривични поступак, а ако је покренут поступак због дјела учињеног према држављанину Босне и Херцеговине, да је положено осигурање за остваривање имовинскоправног захтјева оштећеног;
- г) је утврђен идентитет лица чије се изручење тражи;
- х) има довољно доказа за сумњу да је странац чије се изручење тражи учинио одређено кривично дјело или да постоји правоснажна осуђујућа пресуда и
- и) се изручење странца не тражи ради: кривичног гоњења или кажњавања због његове расе, пола, националног или етничког поријекла, религијског увјерења или политичких ставова, као и да се изручење не тражи за кривично дјело с прописаном смртном казном према закону државе која тражи изручење, осим ако држава која тражи изручење да гаранције да се неће изрећи или извршити смртна казна.

Члан 35. (Молба за изручење)

(1) Поступак за изручење осумњичених, оптужених или осуђених странаца покреће се по молби стране државе.

(2) Молбу за изручење подноси држава молитељка дипломатским путем или директно Министарству правде Босне и Херцеговине, ако је то предвиђено међународним уговором.

(3) Уколико са замољеном државом постоји реципроцитет, молба се подноси дипломатским путем.

(4) Уз молбу за изручење подноси се документација предвиђена међународним билатералним уговором закљученим између државе молитељке и Босне и Херцеговине или мултилатералним уговором који обавезује двије државе.

(5) Ако није другачије утврђено међународним уговором, уз молбу ће се затражити достављање следеће документације:

- а) средства за утврђивање идентитета осумњиченог, оптуженог, односно осуђеног (тачан опис, фотографије, отисци прстију и сл.);
- б) увјерење о држављанству странца, уколико је ријеч о држављанину државе молитељке, односно подаци о држављанству странца, ако је лице чије се изручење тражи држављанин неке друге државе;
- ц) извод члана кривичног закона државе молитељке за дјело за које се тражи изручење и
- д) пресуду у оригиналу или овјереном препису, уколико је лице чије се изручење тражи правоснажно

осуђено, односно оптужницу, рјешење о притвору у оригиналу или овјереном препису, или други акт раван наведеним, у којем су садржани сви подаци који се тичу почињеног кривичног дјела и идентитета починиоца, као и докази за основу сумњу.

(6) Ако су молба и прилози из става (4) овог члана састављени на страном језику, треба да буде приложен и овјерен превод на једном од језика у службеној употреби у Босни и Херцеговини, ако међународним уговором није одређено другачије.

Члан 36. (Поступак по молби за изручење странца)

(1) По пријему молбе за изручење и пропратне документације, Министарство правде Босне и Херцеговине ће их одмах прослједити Тужилаштву Босне и Херцеговине.

(2) Тужилаштво Босне и Херцеговине испитује да ли је молба поднесена у складу са чланом 34. овог закона, па ако утврди да молба није потпуна, затражиће од Министарства правде Босне и Херцеговине да надлежни орган државе која тражи изручење отклони недостатке молбе.

(3) Ако Тужилаштво Босне и Херцеговине утврди да је држава молитељка уз молбу доставила и комплетну документацију о изручењу, она се без одгађања просљеђује Суду Босне и Херцеговине на рјешавање.

Члан 37. (Лишење слободе лица чије се изручење тражи)

Лице чије се изручење тражи биће лишено слободе на основу расписане међународне потјернице или на основу молбе државе молитељке, у складу с одредбама овог закона.

Члан 38. (Поступак пред судијом за претходни поступак)

(1) Након што лице лишено слободе, а чије се изручење тражи, буде приведено судији за претходни поступак на основу потјернице Канцеларије за сарадњу с Интерполом, расписане по међународној потјерници државе молитељке, или на основу молбе стране државе, њему ће, након што се утврди његов идентитет, без одгађања бити саопштено због чега се и на основу којих доказа тражи његово изручење и биће позвано да наведе шта има рећи у своју одбрану.

(2) Судија за претходни поступак ће поучити лице из става (1) овог члана да може узети браниоца по свом избору који може присуствовати његовом испитивању, а ако то не учини, да ће му суд поставити браниоца по службеној дужности, ако се ради о кривичном дјелу за које је према кривичном законодавству Босне и Херцеговине одбрана обавезна.

(3) О саслушању и одбрани биће састављен записник.

Члан 39. (Одређивање притвора лицу чије се изручење тражи)

(1) Ако молба за изручење одговара условима из члана 35. став (5) овог закона, притвор против лица чије се изручење тражи одређује се рјешењем судије за претходни поступак, на предлог тужиоца у сљедећим случајевима:

- а) ако постоји опасност да ће он избјећи поступак изручења или спровођење изручења;
- б) уколико постоје околности које указују да ће окривљени уништити, сакрити, измијенити или фалсификовати трагове кривичног дјела или друге доказе;
- ц) уколико посебне околности указују да ће лице чије се изручење тражи ометати кривични поступак или поступак изручења утицајем на свједоке, саучеснике или прикриваче.

(2) Притвор може трајати најдуже до извршења одлуке о изручењу, али не дуже од шест мјесеци од дана притварања.

(3) Притвор неће бити одређен ако је из саме молбе за изручење очигледно да нема мјеста изручењу.

(4) Ако то оправдавају посебни разлози, надлежни суд умјесто притвора може предузети друге мјере за обезбјеђење присуства странца.

(5) Када се одреди притвор, у складу с одредбама става (1) овог члана, судија за претходни поступак ће обавијестити о притвору Министарство правде Босне и Херцеговине, како би о томе била обавијештена страна држава.

(6) Судија за претходни поступак пустиће на слободу странца кад престану разлози за притвор или ако молба за изручење не буде поднесена у року од 30 дана од дана притварања странца.

(7) О року из става (6) овог члана биће обавијештена страна држава, на чију молбу се може продужити овај рок и притвор против странца, али највише још за 10 дана.

(8) Ако се лице чије се изручење тражи налази у притвору по неком другом основу, рокови из става (6) и (7) овог члана почињу тећи од дана одређеног у рјешењу Суда Босне и Херцеговине о одређивању притвора ради изручења.

(9) Кад прописана молба не буде поднесена у одређеном року, судија за претходни поступак ће рјешењем укинути притвор.

Члан 40. (Поступак с држављанима Босне и Херцеговине)

(1) Уколико Канцеларија за сарадњу с Интерполом по расписаној међународној потјерници стране државе увидом у постојећу базу података држављана или на други начин утврди да је то лице држављанин Босне и Херцеговине, обавијестиће Интерпол државе молитељке која је расписала међународну потјерницу и сједиште Интерпола о немогућности изручења својих држављана и немогућности расписивања потјернице на територији Босне и Херцеговине за држављанином Босне и Херцеговине ради његовог изручења другој држави.

(2) Уз обавјештење из става (1) овог члана Канцеларија за сарадњу с Интерполом ће обавијестити страну државу да надлежни правосудни органи те државе могу уступити кривично гоњење надлежним правосудним органима Босне и Херцеговине.

(3) Канцеларија за сарадњу с Интерполом ће о расписаној међународној потјерници стране државе за држављанином Босне и Херцеговине и предузетим мјерама обавијестити Министарство правде Босне и Херцеговине.

(4) Ако Канцеларија за сарадњу с Интерполом није могла утврдити да ли је лице које тражи страна држава држављанин Босне и Херцеговине, а Суд Босне и Херцеговине накнадно утврди да је лице којем је одређен притвор ради изручења другој држави држављанин Босне и Херцеговине, такво лице ће одмах бити пуштено из притвора, ако не постоје услови за преузимање кривичног гоњења од надлежних органа у Босни и Херцеговини или други услови који оправдавају предају тог лица другом надлежном органу ради вођења кривичног поступка за који су надлежни органи у Босни и Херцеговини.

Члан 41. (Привремено притварање странца чије се изручење тражи)

(1) У хитним случајевима кад постоји опасност да ће странац чије се изручење тражи побјећи или се сакрити, а по молби надлежног органа државе молитељке, без обзира како је она упућена, надлежни полицијски органи Босне и Херцеговине ће странца лишити слободе и привести га судији за претходни поступак Суда Босне и Херцеговине с циљем одлучивања о привременом притвору.

(2) Уз молбу државе молитељке морају бити приложена средства за утврђивање идентитета странца, рјешење о притвору или други акт истог правног дејства, назив кривичног дјела због којег се тражи привремено притварање, као и изјава страног органа да ће бити тражено изручење лица чије се изручење тражи.

(3) Након привођења лица чије се изручење тражи, судија за претходни поступак ће лице поучити о његовим правима у смислу члана 38. став (2) овог закона, те ће након саслушања одлучити о одређивању притвора.

(4) Ако се удовољи молби државе молитељке за одређивање притвора лицу чије се изручење тражи, о томе ће преко Министарства правде Босне и Херцеговине бити обавијештена држава молитељка.

(5) Привремени притвор може трајати осамнаест дана.

(6) Рок из става (5) овог члана може се продужити на захтјев државе молитељке, али ни у којем случају не може прећи четрдесет дана.

(7) Ако замољена држава не достави молбу за изручење и документацију у предвиђеним роковима, Суд Босне и Херцеговине ће донијети рјешење о укидању притвора лицу чије се изручење тражи.

(8) Ако се лице чије се изручење тражи већ налази у притвору по неком другом основу, рокови из става (5) и (6) овог члана почињу тећи од дана доношења рјешења о одређивању притвора донесеног на захтјев за одређивање привременог притвора.

(9) Ако лице чије се изручење тражи буде пуштено из притвора због протеча рокова из става (5) и (6) овог члана, не може се више одредити екстрадициони притвор по основу молбе за привремено притварање, већ искључиво на основу поднесене молбе за изручење.

Члан 42.

(Извиђајне радње и достављање списка Вијећу Суда Босне и Херцеговине)

(1) Након саслушања тужиоца и браниоца, судија за претходни поступак ће, по потреби, спровести и друге извиђајне радње ради утврђивања постоје ли претпоставке за изручење странца, односно за предају предмета на којима је или помоћу којих је учињено кривично дјело, ако су ти предмети одузети од странца.

(2) По спроведеним извиђајима, судија за претходни поступак ће списе извиђаја, са својим мишљењем, доставити Вијећу Суда Босне и Херцеговине.

(3) Ако је против странца чије се изручење тражи код домаћег суда у току кривични поступак због истог или другог кривичног дјела, судија за претходни поступак назначиће то у списима.

Члан 43.

(Одлука о претпоставкама за изручење)

(1) У поступку изручења Суд Босне и Херцеговине, рјешавајући по молби стране државе за изручење, одлучује да ли су испуњене или не законске претпоставке за изручење.

(2) У случају да двије или више држава поднесу молбу за изручење одређеног лица, Суд Босне и Херцеговине ће по свакој молби одлучити о испуњености претпоставки за изручење тој држави, уколико министар правде Босне и Херцеговине, по ранијој одлуци Суда Босне и Херцеговине, није донио рјешење о изручењу.

Члан 44.

(Доношење рјешења којим се утврђује испуњеност претпоставки за изручење)

(1) Ако Вијеће Суда Босне и Херцеговине нађе да су испуњене законске претпоставке за изручење странца, утврдиће то рјешењем.

(2) Против рјешења из става (1) овог члана стране и тужилац имају право жалбе Вијећу Апелационог одјељења Суда Босне и Херцеговине, у року од три дана од дана пријема рјешења.

(3) Вијеће Апелационог одјељења Суда Босне и Херцеговине поводом жалбе на рјешење из става (1) овог члана одлучује рјешењем.

(4) Ако Вијеће Апелационог одјељења Суда Босне и Херцеговине поводом жалбе на рјешење из става (1) овог члана нађе да је жалба неоснована и да су испуњене законске претпоставке за изручење странца или ако против првостепеног рјешења Вијећа не буде поднесена жалба, предмет се доставља министру правде Босне и Херцеговине који одлучује о изручењу.

Члан 45.

(Доношење рјешења којим се одбија изручење)

(1) Ако Вијеће Суда Босне и Херцеговине нађе да нису испуњене законске претпоставке за изручење, донијеће рјешење којим се молба за изручење одбија. Ово рјешење биће достављено Вијећу Апелационог одјељења Суда Босне и Херцеговине, које ће, након саслушања тужиоца Тужилаштва Босне и Херцеговине, потврдити, укинути или преиначити рјешење.

(2) Ако је странац у притвору, Вијеће Суда Босне и Херцеговине може одлучити да он остане у притвору до правоснажности рјешења о одбијању изручења.

(3) Правоснажно рјешење којим се изручење одбија биће достављено страном држави преко Министарства правде Босне и Херцеговине.

(4) Уколико се изручење одбија из разлога наведених у члану 34. тачка а) и б) овог закона, рјешење којим се одбија изручење ће се уз сву расположиву документацију, без одгађања, доставити и надлежном тужилаштву у Босни и Херцеговини, ради евентуалног преузимања или покретања кривичног поступка, о чему се обавјештава Министарство правде Босне и Херцеговине.

(5) У случају из става (4) овог члана, надлежни тужилац је дужан да у року од 30 дана од доношења правоснажног рјешења о одбијању изручења писмено обавјести Министарство правде Босне и Херцеговине о својој одлуци, с тим што то обавјештење мора садржавати и навођење и образложење разлога за непокретање кривичног поступка у Босни и Херцеговини, ако против лица чије изручење није одобрено није покренут кривични поступак у Босни и Херцеговини, док се, уз обавјештење о покретању кривичног поступка у Босни и Херцеговини против таквог лица, могу затражити додатна обавјештења и докази од друге државе.

(6) Обавјештење из става (5) овог члана Министарство правде Босне и Херцеговине прослиједиће држави која је тражила изручење.

Члан 46.

(Доношење коначног рјешења о изручењу)

(1) Ако је Вијеће Суда Босне и Херцеговине правоснажним рјешењем утврдило да су испуњене претпоставке за изручење странца, министар правде Босне и Херцеговине, након увида у cjелокупни спис о изручењу, доноси рјешење којим се допушта или не допушта изручење странца.

(2) Против рјешења из става (1) овог члана не може се изјавити жалба нити водити управни спор.

(3) Министар правде Босне и Херцеговине може одбити изручење ако су у питању кривична дјела за која је у домаћем закону предвиђена казна затвора до три године или ако је страни суд изрекао казну затвора до једне године.

(4) У случају да министар правде Босне и Херцеговине одбије изручење лица за које је Суд Босне и Херцеговине правоснажним рјешењем утврдио да су испуњене претпоставке за изручење, Тужилаштво Босне и Херцеговине може покренути управни спор.

Члан 47.

(Одгађање извршења рјешења о изручењу)

(1) Министар правде Босне и Херцеговине може одлучити да се одгоди предаја лица чије је изручење одобрено, док се против тог лица у Босни и Херцеговини не спроведе кривични поступак који се води због другог кривичног дјела или док се не изврши казна затвора која му је изречена у Босни и Херцеговини.

(2) Министар правде Босне и Херцеговине може донијети рјешење да се лице чија је предаја одгођена привремено преда држави молитељки ради спровођења хитних процесних радњи, ако то неће имати штетне посљедице за кривични поступак који се води пред домаћим судом и ако држава молитељка да гаранцију да ће га држати у притвору у току боравка у тој држави, као и да ће га у року који је на предлог Суда Босне и Херцеговине одредило Министарство правде Босне и Херцеговине вратити у Босну и Херцеговину.

Члан 48.

(Принципи специјалитета)

(1) У рјешењу којим се дозвољава изручење странца министар правде Босне и Херцеговине ће навести да:

- а) он не може бити гоњен за друго дјело, прије изручења за учињено кривично дјело;
- б) се према њему не може извршити казна за друго дјело, прије изручења за учињено кривично дјело;
- ц) се према њему не може примјенити тежа казна од оне на коју је осуђен, нити смртна казна;
- д) ће према њему бити поновљен кривични поступак ако је осуђен у одсуству и
- е) он, без сагласности Босне и Херцеговине, не смије бити изручен трећој држави ради кривичног гоњења за кривично дјело учињено прије дозвољеног изручења или извршења казне затвора која је

изречена прије дозвољеног изручења.

(2) Осим наведених услова, министар правде Босне и Херцеговине може поставити и друге услове за изручење, у складу са овим законом и међународним уговором.

Члан 49.

(Поступање у случају већег броја молби различитих држава за изручење)

(1) Ако изручење неког лица истовремено траже двије или више држава било због истог или различитих дјела, министар правде Босне и Херцеговине ће, приликом доношења одлуке, узети у обзир све околности, а прије свега тежину кривичних дјела, мјесто извршења, редослијед подношења захтјева, држављанство лица чије се изручење тражи, могућност боље социјалне рехабилитације и могућност изручења трећој држави.

(2) Ако је држава молитељка поднијела молбу за изручење за више истих или различитих кривичних дјела, од којих поједина не испуњавају услове у погледу висине казне из члана 33. став (3) и (4) овог закона, изручење се може одобрити и за та кривична дјела.

(3) Одлука из става (1) и (2) овог члана мора бити образложена.

(4) Приликом доношења одлуке из става (1) и (2) овог члана, може се дати сагласност држави којој је одобрено изручење да изручено лице може, евентуално, изручити некој од других држава, које су такође тражиле изручење.

Члан 50.

(Изручење предатог лица трећој држави)

(1) Држава којој је изручено лице чије се изручење тражи, може то лице изручити трећој држави само уз сагласност надлежних органа Босне и Херцеговине.

(2) Давање сагласности из става (1) овог члана подразумијева достављање молбе и попутне документације од стране државе којој је лице предато, уз спровођење поступка предвиђеног за изручење странца из Босне и Херцеговине, у складу с одредбама овог закона.

(3) Рјешење којим се даје сагласност држави молитељки да изручи предато лице трећој држави доноси министар правде Босне и Херцеговине.

Члан 51.

(Достављање рјешења страној држави и предаја лица)

(1) Рјешење министра правде Босне и Херцеговине којим је допуштено изручење странца доставља се држави молитељки.

(2) Рјешење о изручењу странца доставља се Канцеларији за сарадњу с Интерполом и Граничној полицији Босне и Херцеговине.

(3) Канцеларија за сарадњу с Интерполом договара техничке детаље реализације изручења са Интерполом државе молитељке, а реализацију изручења, тј. транспорт и предају лица овлашћеним лицима државе молитељке врши Гранична полиција Босне и Херцеговине, уз асистенцију Канцеларије за сарадњу с Интерполом.

(4) Предаја лица чије је изручење одобрено мора се извршити најкасније у року од 30 дана од дана доношења рјешења министра правде Босне и Херцеговине о изручењу.

(5) Ако држава молитељка без оправданог разлога не преузме лице чије је изручење допуштено у року од пет дана од дана договореног за предају, то лице ће бити пуштено на слободу.

(6) Рок из става (5) овог члана може бити продужен до 15 дана, на изричит и оправдан захтјев државе молитељке.

(7) О посљедицама непреузимања и роковима из ст. (5) и (6) овог члана, Канцеларија за сарадњу с Интерполом ће обавијестити Интерпол државе молитељке приликом договора о преузимању лица чије се изручење тражи.

Члан 52.
(Поједностављено изручење)

- (1) Лице чије се изручење тражи може дати сагласност за предају држави молитељки на поједностављени начин без спровођења поступка изручења, као и одрећи се права на принципе специјалитета.
- (2) О могућности поједностављене предаје и њеним посљедицама, у смислу одредаба става (1) овог члана, судија за претходни поступак дужан је да укаже лицу чије се изручење тражи, приликом саслушања.
- (3) Сагласност и одрицање права из става (1) овог члана биће унесено у записник Суда Босне и Херцеговине.
- (4) Сагласност и одрицање од права из става (1) овог члана су неопозиви.
- (5) О сагласности за поједностављено изручење надлежни суд ће одмах обавијестити Министарство правде Босне и Херцеговине, које ће без одгађања о овоме обавијестити државу молитељку. У овом случају држава молитељка није обавезна да доставља молбу за изручење.
- (6) Поједностављено изручење има ефекте изручења и подлијеже истим условима, на шта ће бити упозорена држава молитељка.

Члан 53.
(Поновно изручење)

- (1) Ако лице које је изручено држави молитељки на било који начин избјегне кривично гоњење или извршење казне у држави молитељки, а поново се нађе на територији Босне и Херцеговине, моћи ће бити изручено на поновљени захтјев.
- (2) У смислу одредаба става (1) овог члана, држава молитељка није дужна да уз захтјев за изручење доставља и документацију за изручење.

Члан 54.
(Спровођење поступка изручења након достављања документације о изручењу по протеку рока)

Ако држава молитељка достави молбу за изручење и документацију о изручењу по протеку рока који је одредио Суд Босне и Херцеговине, Суд може одлучити да спроведе поступак изручења.

Члан 55.
(Понављање поступка изручења)

- (1) Ако се од момента правоснажности рјешења Суда Босне и Херцеговине до доношења рјешења министра правде Босне и Херцеговине о изручењу промијене околности у погледу неких од претпоставки за изручење из члана 34. овог закона, министар правде Босне и Херцеговине ће Суду Босне и Херцеговине доставити цјелокупну документацију и затражити да понови поступак изручења у складу с одредбама овог закона ради утврђивања испуњености законских услова за изручење.
- (2) Ако је министар правде Босне и Херцеговине донио рјешење о изручењу, а прије изручења се промијене околности у погледу неких од претпоставки за изручење из члана 34. овог закона, министар правде Босне и Херцеговине ће своје донесено рјешење ставити ван снаге те га доставити Суду Босне и Херцеговине и затражити да Суд Босне и Херцеговине понови поступак изручења у складу с одредбама овог закона ради утврђивања испуњености законских услова за изручење.
- (3) На основу рјешења Суда Босне и Херцеговине у поновљеном поступку, министар правде Босне и Херцеговине доноси рјешење о изручењу.

Члан 56.
(Претрес лица, претрес просторија и одузимање предмета)

- (1) Суд Босне и Херцеговине може, на основу замолнице државе молитељке, у току цијелог поступка изручења донијети наредбу за претрес лица лишеног слободе чије се изручење тражи, претрес просторија и привремено одузимање предмета.

(2) Предмети који се нађу код лица лишеног слободe чије се изручење тражи биће предати држави молитељки, на њен захтјев:

- а) предмети који послуже као доказни материјали;
- б) предмети који су у вези с кривичним дјелом, а који у моменту лишења слободe буду нађени код лица чије се изручење тражи или буду накнадно откривени.

(3) Предаја предмета наведених у ставу (1) овог члана биће извршена и ако се већ одобрено изручење не може извршити због смрти или болести лица чије се изручење тражи.

(4) Ако наведени предмети подлијежу заплени или одузимању на територији Босне и Херцеговине, они могу, у вези с кривичним поступком који је у току, бити привремено задржани или бити предати држави молитељки уз услов да буду враћени.

(5) Одредбе овог члана не дирају у право власништва и остала права на наведеним предметима.

ГЛАВА IV - ПОСТУПАК ПО МОЛБИ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ ЗА ИЗРУЧЕЊЕ ИЗ ДРУГЕ ДРЖАВЕ

Члан 57.

(Подношење молбе за изручење из друге државе)

(1) Ако се против лица које се налази у другој држави води у Босни и Херцеговини кривични поступак или ако је лицу које се налази у страниој држави домаћи суд изрекао казну затвора, министар правде Босне и Херцеговине може поднијети молбу за изручење тог лица, на образложен предлог органа који води поступак, односно органа надлежног за извршење.

(2) Молба се подноси надлежном министарству за послове правосуђа замољене државе дипломатским путем, односно директно, ако је то предвиђено међународним уговором.

Члан 58.

(Молба за привремено притварање)

(1) У хитним случајевима, када постоји опасност да ће лице чије се изручење тражи побјећи или се сакрити, министар правде Босне и Херцеговине може, и прије подношења молбе за изручење, затражити од замољене државе да то лице буде привремено притворено.

(2) Уз молбу за привремено притварање прилажу се докази за утврђивање идентитета лица чије се изручење тражи, рјешење о притвору или други акт истог правног дејства, односно правоснажна пресуда ако је ствар пресуђена, назив кривичног дјела због којег се тражи привремено притварање, као и изјава да ће бити тражено изручење тог лица.

Члан 59.

(Гаранције у погледу лица које је изручено)

(1) Ако лице чије се изручење тражи буде изручено у Босну и Херцеговину, моћи ће се кривично гонити, односно према њему ће се моћи извршити казна само за кривично дјело за које је изручење допуштено, осим ако се лице одрекло тог права, а држава која га је изручила није поставила такав услов.

(2) Ако је изручење лица чије се изручење тражи у Босну и Херцеговину одобрено под одређеним условима у погледу врсте или висине казне која се може изрећи, односно извршити и под тим условима буде прихваћено од органа који је тражио његово изручење, надлежни суд у Босни и Херцеговини је при изрицању казне везан тим условима, а ако се ради о извршењу већ изречене казне, суд који је судио у посљедњем степену преиначиће пресуду и ускладиће изречену казну с условима изручења.

(3) Ако је изручење лица чије се изручење тражи у Босну и Херцеговину одобрено под одређеним условима у погледу типа установе у којој треба да издржава казну и под тим условима буде прихваћено од органа који је тражио његово изручење, надлежни орган који упућује осуђеног на издржавање казне затвора дужан је да води рачуна о условима под којим је лице изручено у погледу типа установе у којој то лице треба да издржава затворску казну.

(4) Ако је изручено лице било притворено у страниој држави због кривичног дјела у вези с којим је изручено, вријеме које је то лице провело у притвору урачунаће се у казну.

**Члан 60.
(Трошкови)**

Трошкови везани за довођење лица чије је изручење одобрено у Босну и Херцеговину падају на терет буџета из којег се финансира орган који је затражио изручење, а планира их и уплаћује министарство правде које се финансира из тог буџета, а на нивоу Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, Правосудна комисија Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

ГЛАВА V - СПРОВОЂЕЊЕ СТРАНЦА ПРЕКО ТЕРИТОРИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

**Члан 61.
(Молба за спровођење преко територије Босне и Херцеговине и трошкови)**

- (1) Ако изручење тражи страна држава од друге стране државе, а лице чије се изручење тражи би требало спровести преко територије Босне и Херцеговине, спровођење може, на молбу заинтересоване државе, дозволити министар правде Босне и Херцеговине, под условом да се не ради о држављанину Босне и Херцеговине и да се изручење не врши за политичко или војно кривично дјело.
- (2) Молба за спровођење лица преко територије Босне и Херцеговине мора садржавати све податке из члана 35. став (5) овог закона.
- (3) Под условом узајамности, трошкови спровођења лица преко територије Босне и Херцеговине падају на терет средстава Буџета Босне и Херцеговине, ако је ријеч о спровођењу које се обавља копненим путем.

ГЛАВА VI - ИЗВРШЕЊЕ СТРАНИХ СУДСКИХ ПРЕСУДА У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА

**Члан 62.
(Опште одредбе)**

- (1) Домаћи суд ће поступити по молби државе изрицања казне за извршење судске пресуде у кривичним стварима само ако је то предвиђено међународним уговором и извршиће правоснажну пресуду у односу на санкцију коју је изрекао страни суд, на начин да пресудом изрекне санкцију према кривичном законодавству Босне и Херцеговине.
- (2) Страна судска пресуда у кривичним стварима може се извршити и према држављанину Босне и Херцеговине и према лицима која на територији Босне и Херцеговине имају пребивалиште.
- (3) Извршење стране судске пресуде у кривичним стварима која подразумева затвор могуће је:
 - а) по молби стране државе, у случају када је осуђено лице недоступно тој држави, а држављанин је Босне и Херцеговине и има пребивалиште у Босни и Херцеговини или има само пребивалиште у Босни и Херцеговини и
 - б) по молби држављанина Босне и Херцеговине који издржава казну затвора у држави изрицања казне, за премјештање у Босну Херцеговину, с циљем даљег издржавања казне затвора изречене у држави изрицања казне.

**Члан 63.
(Услови за извршење стране судске пресуде у кривичним стварима)**

- (1) Ако другачије није одређено међународним уговором, страна судска пресуда у кривичним стварима извршиће се само ако су испуњени сљедећи услови:
 - а) ако је пресуда правоснажна и ако ју је изрекао надлежни правосудни орган државе изрицања казне;
 - б) ако је кривично дјело предвиђено као кривично дјело и по законима Босне и Херцеговине;
 - ц) ако у вријеме подношења молбе осуђено лице треба да издржи још најмање шест мјесеци од изречене казне затвора;
 - д) ако осуђено лице да сагласност за извршење;
 - е) да лице за које се тражи извршење стране судске пресуде у кривичним стварима није већ осуђено за то кривично дјело у Босни и Херцеговини или се за то дјело у Босни и Херцеговини води кривични поступак или је у Босни и Херцеговини ослобођено од оптужбе и
 - ф) да извршење кривичне санкције није застарјело према законима државе изрицања казне и Босне и Херцеговине.

(2) Страна судска пресуда у кривичним стварима неће се извршити ако:

- а) би извршење било у супротности с принципима правног поретка Босне и Херцеговине или обавезама које је Босна и Херцеговина преузела закључивањем међународног уговора и
- б) је кривично дјело за које се тражи извршење, по мишљењу органа у Босни и Херцеговини који доносе одлуку по молби, дјело политичке или војне природе.

Члан 64.

(Стварна и мјесна надлежност суда за вођење поступка по молби)

Стварна и мјесна надлежност суда у Босни и Херцеговини за вођење поступка по молби за признање и извршење стране судске пресуде у кривичним стварима одређује се на исти начин као и за вођење кривичног поступка у конкретном предмету, када би тај поступак био вођен у Босни и Херцеговини.

Члан 65.

(Документација која се прилаже уз молбу државе изрицања казне)

Ако је међународним уговором предвиђено да државе уговорнице могу поред уговорених поставити и друге захтјеве у погледу документације која се доставља уз молбу за извршење, потребно је да држава изрицања казне достави и:

- а) оригинал или овјерену копију правоснажне пресуде са клаузулом правоснажности;
- б) податке о осуђеном лицу укључујући уз личне податке и податке о држављанству, пребивалишту, као и податке о мјесту рођења, посљедњем пребивалишту, као и друге податке који могу бити од значаја за одређивање надлежности суда за одлучивање по захтјеву;
- ц) податке у вези са изреченом казном, укључујући и податке о времену проведеном у притвору и/или на издржавању казне затвора и
- д) препис примијењених законских одредаба на којима се пресуда заснива.

Члан 66.

(Поступак по молби стране државе за признање и извршење стране судске пресуде у кривичним стварима)

(1) Када Министарство правде Босне и Херцеговине прими молбу за признање и извршење стране судске пресуде у кривичним стварима, дужно је молбу са попратном документацијом доставити:

- а) Суду Босне и Херцеговине, за кривична дјела из надлежности Суда Босне и Херцеговине;
- б) надлежном ентитетском министарству правде, односно Правосудној комисији Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, за кривична дјела из надлежности судова у ентитетима, односно Суда у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине.

(2) Ентитетска министарства правде, односно Правосудна комисија Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, молбу са документацијом, након њеног пријема, прослиједиће надлежном суду на одлучивање.

(3) Ако надлежни суд оцијени да уз молбу није приложена потребна документација у складу с међународним уговором или овим законом, затражиће посредством Министарства правде Босне и Херцеговине од надлежних правосудних органа државе изрицања казне да допуне документацију.

(4) Ако суд којем је достављена документација утврди да није надлежан, прослиједиће предметну молбу са документацијом стварно и мјесно надлежном суду, о чему ће обавијестити Министарство правде Босне и Херцеговине.

(5) Ако држава изрицања казне не достави тражену документацију у року од три мјесеца, молба и документација биће враћени држави изрицања казне, уз право те државе да поново може поднијети молбу с комплетном документацијом.

Члан 67.

(Бранилац)

У току цијелог поступка лице за које се тражи извршење стране судске пресуде у кривичним стварима може имати браниоца по свом избору, а ако то не учини, суд ће му поставити браниоца по службеној дужности, ако се ради о кривичним дјелима за које је запријеђена таква казна за коју је, према законодавству Босне и Херцеговине, одбрана у кривичном поступку обавезна.

Члан 68.
(Доношење пресуде)

- (1) Надлежни суд одлучује о молби за признање и извршење стране судске пресуде у кривичним стварима у вијећу састављеном од тројице судија, ван претреса.
- (2) О сједници вијећа на којој се доноси одлука обавјештавају се тужилац, осуђени и бранилац.
- (3) Приликом одлучивања по молби, суд је везан чињеничним стањем утврђеним у страниој пресуди те ће у изреци пресуде коју доноси унијети потпуну изреку и назив суда из стране пресуде и изрећи ће санкцију, при чему се одлука о санкцији заснива на кривичном законодавству Босне и Херцеговине, а разлоге којима се суд руководио при изрицању санкције унијеће у образложење пресуде.
- (4) Призната страна судска пресуда у кривичним стварима извршиће се на исти начин као да ју је изрекао суд који је ту пресуду признао.
- (5) При изрицању пресуде, суд не може изрећи тежу казну од оне коју је изрекао страни суд.

Члан 69.
(Жалба на пресуду)

- (1) Против пресуде из члана 68. овог закона жалбу могу изјавити тужилац, осуђени и његов бранилац, у року од 30 дана од дана пријема пресуде.
- (2) О жалби на пресуду донесену по молби за признање и извршење стране судске пресуде у кривичним стварима одлучује вијеће суда надлежно за одлучивање по жалби на пресуду, према одговарајућим одредбама Закона о кривичном поступку, по којем поступа тај суд.

Члан 70.
(Достављање правоснажне пресуде)

Правоснажна пресуда којом се признаје страна судска пресуда у кривичним стварима доставља се преко Министарства правде Босне и Херцеговине држави изрицања казне и осуђеном лицу, његовом браниоцу и тужиоцу.

Члан 71.
(Посљедице преузимања извршења)

- (1) Ако је преузето извршење стране судске пресуде у кривичним стварима, привремено престаје право на извршење те пресуде у држави изрицања казне, а даље извршење се спроводи по законима у Босни и Херцеговини.
- (2) За одлучивање о захтјеву за понављање кривичног поступка искључиво је надлежна држава изрицања казне.
- (3) За одлучивање о ублажавању висине казне, помиловању или амнестији надлежни су и држава изрицања казне и Босна и Херцеговина.
- (4) Ако се судска пресуда на којој се заснива молба државе изрицања казне за извршење накнадно укине или измијени, по новој пресуди државе изрицања казне надлежни суд у Босни и Херцеговини ће, на захтјев осуђеног лица, поновити поступак признања и извршења стране судске пресуде у кривичним стварима и одлучити о даљем издржавању казне.
- (5) Ако осуђено лице избјегне извршење у Босни и Херцеговини, држава изрицања казне поново стиче право на извршење. Држава изрицања казне дужна је да о таквим околностима одмах обавијести Босну и Херцеговину.
- (6) Босна и Херцеговина и држава изрицања казне дужне су једна другу обавијестити о околностима из става (5) овог члана.

Члан 72.
(Обавезно обавјештавање)

Босна и Херцеговина ће обавијестити државу изрицања казне о свим околностима које се тичу помиловања и амнестије.

Члан 73.

(Подношење молбе у поступку по молби правосудних органа у Босни и Херцеговини за признање и извршење пресуде домаћег суда у кривичним стварима)

Министарство правде Босне и Херцеговине ће, на молбу домаћег органа надлежног за извршење кривичне санкције, затражити од стране државе признање и извршење судске пресуде домаћег суда у кривичним стварима ако:

- а) Босна и Херцеговине не може обезбиједити извршење судске пресуде домаћег суда у кривичним стварима и
- б) ако се услед преноса извршења оправдано може очекивати боља социјална рехабилитација осуђеног.

Члан 74.

(Начин и поступак подношења молбе)

(1) Поднесена молба страни држави за извршење пресуде домаћег суда у кривичним стварима мора бити попраћена документацијом коју предвиђа међународни уговор, а у сваком случају документацијом предвиђеном чланом 65. овог закона.

(2) Језик на којем се пишу молба и документација приложена уз молбу одређен је међународним уговором.

Члан 75.

(Посљедице преузимања извршења пресуде домаћег суда)

Ако страна држава преузме извршење пресуде домаћег суда у кривичним стварима, надлежни правосудни орган у Босни и Херцеговини привремено ће обуставити извршење даном започињања извршења у држави издржавања казне.

Члан 76.

(Посљедице преузимања извршења у случају измјене или обустављања од извршења судске пресуде у кривичним стварима)

(1) Ако је након преузимања од стране државе извршења судске пресуде у кривичним стварима у Босни и Херцеговини дошло до измјене или обустављања од извршења те пресуде, о томе ће бити обавијештена држава извршења пресуде.

(2) Ако осуђено лице у држави извршења пресуде, која је признала домаћу судску пресуду у кривичним стварима, избјегне извршење пресуде, извршење ће се наставити у Босни и Херцеговини.

ГЛАВА VII - ПРЕМЈЕШТАЊЕ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА ИЗ СТРАНЕ ДРЖАВЕ У БОСНУ И ХЕРЦЕГОВИНУ

Члан 77.

(Опште одредбе)

(1) Осуђени држављанин Босне и Херцеговине који се налази на издржавању казне затвора у страни држави може, на лични захтјев, бити премјештен у Босну и Херцеговину, ради даљег издржавања казне затвора изречене у страни држави.

(2) Преузимање извршења казне затвора над осуђеним држављанином Босне и Херцеговине може се извршити само уз сагласност државе изрицања казне, под условом да је осуђени држављанин Босне и Херцеговине дао сагласност за премјештање и да преостала изречена казна затвора коју треба да издржи износи најмање шест мјесеци.

Члан 78.

(Поступак по молби осуђених држављана Босне и Херцеговине за премјештање у Босну и Херцеговину с циљем даљег издржавања казне затвора изречене у држави изрицања казне)

(1) У погледу начина и поступка доношења пресуде по молби босанскохерцеговачких држављана за премјештање у Босну и Херцеговину ради даљег издржавања казне затвора изречене у држави изрицања казне, аналогно се примјењују одредбе чл. 66, 67, 68. и 69. овог закона.

(2) Након што домаћи суд донесе пресуду којом се признаје страна судска пресуда у кривичним стварима, пресуда се доставља осуђеном у држави изрицања казне и надлежним органима државе изрицања казне.

(3) Након што осуђени потпише пријем достављене пресуде, доказ о пријему се враћа суду који је донио пресуду.

(4) Након што пресуда постане правоснажна и с њом се сагласе надлежни органи државе изрицања казне, приступа се реализацији премјештања осуђеног лица из државе изрицања казне у Босну и Херцеговину.

ГЛАВА VIII - ПРЕМЈЕШТАЊЕ ОСУЂЕНИХ ЛИЦА ИЗ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ У СТРАНУ ДРЖАВУ

Члан 79.

(Поступак по молби страних држављана за премјештање у државе њиховог држављанства ради даљег издржавања казне затвора изречене у Босни и Херцеговини)

(1) Осуђени странац који се налази на издржавању казне затвора у Босни и Херцеговини на основу пресуде домаћег суда може да поднесе молбу да изречену казну настави издржавати у држави чији је држављанин.

(2) Казнено - поправна установа у којој осуђени странац издржава затворску казну дужна је да упозна то лице с могућношћу да изречену казну затвора издржава у држави чији је држављанин.

(3) Молба из става (1) овог члана подноси се казнено-поправној установи у којој странац издржава затворску казну.

(4) Казнено-поправна установа је дужна да, уз молбу осуђеног лица, комплетира документацију у складу с одредбама међународног уговора који обавезује Босну и Херцеговину и државу из које је осуђено лице, односно у складу са чланом 65. овог закона, те да тако употпуњену документацију достави Министарству правде Босне и Херцеговине.

(5) За лица осуђена од судова у ентитетима и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине молба из става (1) овог члана подноси се преко ентитетских министарстава правде, односно Правосудне комисије Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

(6) Министарство правде Босне и Херцеговине молбу осуђеног лица просљеђује држави у којој осуђено лице жели да издржава или настави да издржава казну, а чији је држављанин.

Члан 80.

(Доношење рјешења о премјештању странца)

Ако држава чије је осуђено лице држављанин преузме издржавање казне за то лице, коначно рјешење о премјештању странца доноси министар правде Босне и Херцеговине, уз претходно прибављену сагласност ентитетских министарстава правде, односно Правосудне комисије Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине за пресуде донесене у ентитетима и Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине, док за пресуде донесене од Суда Босне и Херцеговине рјешење доноси министар правде Босне и Херцеговине, само на основу пресуде тог суда.

Члан 81.

(Мјесто, вријеме и начин премјештања)

Вријеме, мјесто и датум преузимања осуђеног лица из Босне и Херцеговине у државу издржавања казне или из државе изрицања казне у Босну и Херцеговину, као и начин његовог транспорта, договора Канцеларија за сарадњу с Интерполом стране државе, а премјештање обављају припадници Граничне полиције Босне и Херцеговине, уз асистенцију припадника Канцеларије за сарадњу с Интерполом.

Члан 82.

(Трошкови премјештања)

(1) Трошкове настале у вези с премјештањем осуђених лица сноси држава издржавања казне, осим

трошкова који су искључиво настали у држави изрицања казне.

(2) Трошкови довођења лица чије је премјештање одобрено у Босну и Херцеговину падају на терет буџета из којег се финансира суд који је донио пресуду којом је преузето даље издржавање казне затвора за осуђено лице, а планира их и уплаћује министарство правде које се финансира из тог буџета, а на нивоу Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, Правосудна комисија Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

(3) У случају да договорено премјештање осуђеног лица из државе изрицања казне у Босну и Херцеговину није било могуће извршити из било којег разлога, додатне трошкове премјештања по том основу сноси буџетски корисник, у складу са ставом (2) овог члана.

ГЛАВА IX - УСТУПАЊЕ И ПРЕУЗИМАЊЕ КРИВИЧНОГ ГОЊЕЊА

Члан 83.

(Уступање кривичног гоњења иностраној држави)

(1) Ако је на територији Босне и Херцеговине кривично дјело учинио странац који има пребивалиште у иностраној држави, тој држави могу се уступити сви кривични списи ради кривичног гоњења и суђења, ако се страна држава томе не противи.

(2) Уступање кривичног гоњења и суђења није дозвољено ако се њиме странац може изложити неправедном поступку, нехуманом и понижавајућем поступању или кажњавању.

(3) Прије подизања оптужнице, одлуку о уступању доноси тужилац. Након подизања оптужнице, а до уступања предмета судији, односно вијећу у сврху заказивања главног претреса - одлуку доноси судија за претходно саслушање, на предлог тужиоца.

(4) Након отварања главног претреса, одлуку о уступању кривичног гоњења, на предлог тужиоца, доноси судија, односно вијеће пред којим се води главни претрес.

(5) Уступање се може извршити за кривична дјела из надлежности суда с прописаном казном затвора до десет година, ако међународним уговором није другачије одређено или ако не постоји узајамност с том државом, која се претпоставља, док се другачије не докаже.

(6) Ако је оштећени држављанин Босне и Херцеговине, уступање није дозвољено ако се он томе противи, осим ако је дато обезбјеђење за остваривање његовог имовинско-правног захтјева.

Члан 84.

(Замолница за преузимање кривичног гоњења од стране државе)

(1) Захтјев за преузимање кривичног гоњења иностраној држави подноси се у форми замолнице.

(2) Замолница за преузимање кривичног гоњења, ако другачије није одређено међународним уговором, уз остало, мора садржавати и: личне податке о осумњиченом, односно оптуженом лицу, његовом држављанству, мјесту пребивалишта, опис и квалификацију кривичног дјела, као и образложени разлог због којег се кривични поступак уступа замољеној држави.

(3) Замолница и прилози уз њу треба да буду преведени на језик замољене државе, уколико међународним уговором није другачије одређено.

Члан 85.

(Начин поступања по замолници домаћег правосудног органа за преузимање кривичног гоњења од стране државе)

(1) Замолница домаћег правосудног органа за преузимање кривичног гоњења од стране државе са свим списима кривичног предмета доставља се Министарству правде Босне и Херцеговине.

(2) Уколико је предмет који се уступа из надлежности правосудног органа ентитета, односно правосудних органа Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, замолница из члана 84. овог закона са свим прилозима подноси се Министарству правде Босне и Херцеговине, преко ентитетског министарства правде, односно Правосудне комисије Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине.

(3) По пријему замолнице за преузимање кривичног гоњења, Министарство правде Босне и Херцеговине ће замолницу, са свим списима кривичног предмета прослиједити надлежном органу замољене државе, те га замолити да Министарству правде Босне и Херцеговине достави повратну информацију о одлуци надлежног страног правосудног органа замољене државе по замолници.

(4) Уколико након пријема замолнице Министарство правде Босне и Херцеговине оцијени да је она непотпуна или да није преведена на језик замољене државе, ако то захтијева међународни уговор, затражиће од органа који је поднио замолницу да у року од 30 дана отклони недостатке у замолници.

(5) Ако орган коме је враћена замолница не отклони недостатке у замолници у року предвиђеном у ставу (4) овог члана, замолница и списи биће враћени том органу.

Члан 86.

(Преузимање кривичног гоњења по замолници стране државе)

(1) По замолници правосудних органа државе молитељке надлежни правосудни орган у Босни и Херцеговини може преузети кривично гоњење у случајевима предвиђеним законом и међународним уговором.

(2) Надлежни правосудни орган у Босни и Херцеговини може преузети вођење кривичног поступка због кривичног дјела почињеног у иностранству и у случају када није дозвољено изручење из Босне и Херцеговине по замолници стране државе, а када страни правосудни орган, који је тражио изручење, изјави да неће лице чије се изручење тражи даље кривично гонити због истог дјела, након правоснажне пресуде надлежног правосудног органа у Босни и Херцеговини.

(3) По пријему замолнице државе молитељке за преузимање кривичног гоњења, Министарство правде Босне и Херцеговине замолницу просљеђује:

- а) Тужилаштву Босне и Херцеговине, за дјела из надлежности Суда Босне и Херцеговине;
- б) надлежном тужилаштву у ентитету, преко ентитетског министарства правде, за дјела из надлежности судова у ентитетима и
- ц) надлежном тужилаштву Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, преко Правосудне комисије Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, за дјела из надлежности суда у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине.

(4) Ако је уз захтјев стране државе за преузимање кривичног гоњења поднесен имовинско-правни захтјев, поступиће се као да је тај захтјев поднесен суду.

Члан 87.

(Садржај замолнице за преузимање кривичног гоњења)

(1) Замолница стране државе за преузимање кривичног гоњења мора садржавати све елементе предвиђене међународним уговором ако такав уговор постоји.

(2) Уз замолницу из става (1) овог члана, као и у случају када међународни уговор не постоји, прилаже се и кривични спис са свим доказним материјалом и одредбама кривичног закона примијењеним у држави молитељки.

Члан 88.

(Поступак по замолници стране државе за преузимање кривичног гоњења)

(1) О одлуци по замолници стране државе за преузимање кривичног гоњења одлучује надлежни тужилац.

(2) Ако је кривично гоњење преузето, кривични поступак се води према кривичном законодавству у Босни и Херцеговини.

Члан 89.

(Ваљаност доказних радњи)

Доказне радње које су спровели правосудни органи према прописима државе молитељке биће изједначене с одговарајућим доказним радњама према прописима Босне и Херцеговине, осим ако то није противно основним принципима домаћег правног поретка и принципима међународних аката о заштити људских права и основних слобода.

Члан 90.
(Одбијање преузимања кривичног гоњења)

- (1) Страна држава која је упутила замолницу биће обавијештена о одлуци којом се одбија преузимање кривичног гоњења, као и о правоснажној одлуци донесеној у кривичном поступку.
- (2) Ако се одбија преузимање кривичног гоњења по замолници државе молитељке, надлежни тужилац дужан је дати образложење разлога због којих није предузето кривично гоњење, те га са свим списима предмета доставити Министарству правде Босне и Херцеговине ради враћања држави молитељки.

Члан 91.
(Посљедице преузимања кривичног гоњења од домаћег правосудног органа)

- (1) Правне посљедице преузимања кривичног гоњења од органа Босне и Херцеговине по замолници стране државе одређене су одредбама међународног уговора, ако такав уговор постоји.
- (2) У случају непостојања међународног уговора, правне посљедице преузимања кривичног гоњења од органа Босне и Херцеговине по замолници стране државе су такве да држава молитељка од доношења одлуке по замолници не може привремено кривично гонити то лице за дјела из замолнице до доношења одлуке органа Босне и Херцеговине о преузимању кривичног гоњења.
- (3) Сматраће се да је држава молитељка одустала од кривичног гоњења лица ако је:
 - а) надлежни орган у Босни и Херцеговини којем је достављена замолница коначно обуставио кривични поступак због недостатка доказа или због тога што учињено дјело није кривично дјело;
 - б) окривљени у Босни и Херцеговини правоснажно ослобођен;
 - ц) одлука суда донесена у Босни и Херцеговини већ извршена или извршењу нема мјеста по закону или због донесених аката о помиловању или амнестији или је према законодавству Босне и Херцеговине или државе молитељке наступила застарјелост.
- (4) Право на гоњење и извршење пресуде страном држави се враћа ако:
 - а) Босна и Херцеговина обавијести државу молитељку да неће преузети кривично гоњење;
 - б) Босна и Херцеговина одбије замолницу државе молитељке за преузимање кривичног гоњења;
 - ц) Босна и Херцеговина обавијести државу молитељку да повлачи већ прихваћени захтјев и
 - д) држава молитељка повуче своју замолницу прије одлуке надлежног органа у Босни и Херцеговини на захтјев стране државе.

Члан 92.
(Достављање информација о стању поступка)

- (1) Орган који је преузео кривични поступак у Босни и Херцеговини, односно орган пред којим се води кривични поступак у Босни и Херцеговини дужан је, на захтјев државе молитељке, дати информацију о стању односног поступка.
- (2) По завршетку поступка у Босни и Херцеговини, орган који је преузео кривични поступак дужан је преко Министарства правде Босне и Херцеговине обавијестити државу молитељку о исходу поступка, а на њен захтјев доставити јој и правоснажну судску одлуку.

ГЛАВА X - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 93.
(Престанак важења одредаба Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине)

- (1) Ступањем на снагу овог закона престају да важе одредбе Главе XXX и Главе XXXI Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине.
- (2) Одредбе закона о кривичном поступку ентитета и Брчко Дистрикта Босне и Херцеговине, које се односе на поступак пружања међународне правне помоћи, биће усклађене с одредбама овог закона у року од шест мјесеци од дана његовог ступања на снагу.

Члан 94.

(Упутство о формирању заједничких истражних тимова)

Упутство о формирању заједничких истражних тимова у складу са чланом 24. овог закона донијеће министар правде Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од ступања на снагу овог закона.

Члан 95.

(Прописи о спровођењу за евидентирање казни изречених држављанима Босне и Херцеговине у иностранству, а који нису рођени у Босни и Херцеговини)

Прописе о спровођењу за евидентирање казни изречених држављанима Босне и Херцеговине у иностранству, а који нису рођени у Босни и Херцеговини, у складу са чланом 30. овог закона, донијеће Министарство безбједности Босне и Херцеговине, у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 96.

(Образац за евиденцију казни изречених осуђеним странцима у Босни и Херцеговини)

Образац за евидентирање казни изречених осуђеним странцима у Босни и Херцеговини у складу са чланом 29. овог закона прописаће министар правде Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 97.

(Сходна примјена других прописа)

На питања која нису посебно регулисана овим законом, а тичу се пружања међународне правне помоћи у кривичним стварима, сходно се примјењују одредбе закона о кривичном поступку, кривичних закона, закона о прекршајима и закона о судовима.

Члан 98.

(Прелазна одредба)

Поступци изручења који су у току на дан ступања на снагу овог закона биће довршени у складу с одредбама Главе XXXI Закона о кривичном поступку Босне и Херцеговине.

Члан 99.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику БиХ".

ПСБиХ, број 360/09
15. јуна 2009. године
Сарајево

Председавајући
Представничког дома
Парламентарне скупштине БиХ
Бериз Белкић, с. р.

Председавајући
Дома народа
Парламентарне скупштине БиХ
Илија Филиповић, с. р.